

VLINDERLEVEN.

Met fonklende' overvloed van gouden stralen,
Al sterkend en verheugend wat er leeft,
Laat nu de Junizon haar lichtgloed dalen
Op 't weeldrig schoon, dat ons de Zomer geeft:
Op gaarde en bosch, die weer vol luister pralen,
Bezongen in het lied der nachtegalen.

Hoe heerlijk licht en lokt de schat van kleuren,
Waarmeê Gods hand de schepping heeft getooid,
Als tot een dankaltaar, dat zoete geuren
Alom verspreidt, waar zich een kelk ontplooit; —
Als tot een bloemenwereld, die haar deuren
Ontsluit voor al wie blijde zijn of treuren!

En in die rijke wereld, waar de rozen
Met blanke en blonde en donkre tinten gloên,
Waar de aster straalt en de anjeliëren blozen
In 't door den zomerwind gekuste groen,
Daar komen vlinders — zèlf gewiekte rozen! —
In speelsche vlucht met bloem en bloesem kozen.

Daar mengt en smelt het bonte vlinderleven
Zijn verven met de pracht der bloemen saâm:
Daar is 't één glans, één tintlen, schitteren, zweven,
Één kleurenzee — vol glorie van Gods Naam,
Van God, die rups en vlinder heeft gegeven
Als zinrijk beeld van 't Aardsch en 't Hemelsch Leven.

22 Mei '97.

H. J. HANA.